

Laatdienst 1 november 2009
Kapelkerk Laat 80 Alkmaar
serie: Waarom en waarvoor leven wij?
thema: Wat raakt ons?
Voorganger: Ferdinand van Melle Geus
Tekst: Psalm 59: 9 – 14

Het tranenkruikje

Wat raakt ons? Wat raakt mij? Vandaag mediteren wij daarover. Al denkend en pratend als voorbereidingsgroep deelden we een levenservaring dat je diep geraakt kunt worden als iemand of iets jou troost. Dat luistert nauw. Want veel troostwoorden en daden missen hun doel, weten niet van zwijgen, veel wat als troost is bedoeld kan zelfs irritatie oproepen en onbegrip.

Wat echt troostend is, zo merkten wij, is dat je de ervaring krijgt begrepen te zijn, dat meegeleefd wordt, naast je gestaan, dichtbij. De echte trooster beziet je niet als zielig, of object van misplaatste zorg, maar ziet jou als medemens die een moment geborgenheid en bescherming zoekt, en tegelijk ook zo graag meer uitzicht zou beleven. Getroost worden is begrepen worden, geborgen, en daarbij ook zomaar weer een ruimere blik aangeboden krijgen. Troost biedt uitzicht, ruimte, haalt de zwaarte weg, draagt die mee. Het kan ook geheel onbedoeld zijn, zomaar een kinderlach, een zonnestraal, de tekst van een lied, een aanraking. Die troost roept levenskracht op, waarmee je vooruit kunt. . Onze protestantse voorouders gingen dat in een dogma verpakken, één dogma per zondag. Wat is uw enige troost in leven en in sterven? En dan moest je het antwoord uit je hoofd leren. Of je dat zelf ook kon ervaren was vers 2.

Vandaag blijven we dicht bij eigen ervaring. En dat mag want in de bijbel, dat boek waarvan verhalen of woorden je soms ook ineens diep raken heeft God, de Eeuwige meerdere namen. Genoemd als Vader, als Moeder, als Zoon, Jezus en als Heilige Geestkracht. En die Geestkracht van boven heeft als naam: de Trooster. De Trooster wil bijstand zijn als verborgen aanwezigheid

van de Eeuwige. Die Trooster geeft levenskracht, wie dat binnen laat komen, kan het ook weer geven.

In psalm 56 komt dat nog dichterbij op je huid. De psalmdichter van ps.56 heeft het over kt: het tranenkruikje. De Eeuwige zo zegt psalm 56, bemerkt je tranen, vergeet ze niet, nee hij gaat je tranen bewaren, hoe je ook zwalkt en zwerft door je leven. je tranen als beeld van wat je echt raakt. Tranen van vreugde en dankbaarheid, tranen van woede, ingeslikte tranen, tranen van eenzaamheid, tranen van onmacht, tranen van vergeefsheid, tranen van ongetroostheid, tranen van dankbaarheid, tranen van berouw, tranen van schuld, tranen van vernedering, tranen van gemis en verdriet, ook de krokodillentranen, tranen van ontroering, lachen door tranen heen. De Eeuwige raakt ons aan en neemt de tranen over om ze zelfs te bewaren. Dat is troostend. Waarom doet God dat? Wordt er iets mee gedaan met die tranen, met dat kruikje? Daar kan je alleen maar zelf een antwoord op vinden. Weet echter dat het bewaren van tranen komt uit de wereld van de liefde. En de liefde is sterk als de dood. En als we niet meer weten wie en waar God is, wat de Eeuwige doet of zich verbergt, kijk dan naar je tranenkruikje. Dan kan je getroost en vrolijk verder.

Vandaag delen enkelen van ons op hun eigen manier met jullie een troostervaring en we nemen de tijd om die te verbinden met eigen ervaringen. En als begin, omdat het vandaag Allerheiligen is en morgen Allerzielen denken we ook aan hen die ons voorgingen. Door een lichtje aan te steken houden wij hun gedachtenis levend als troost om verder te gaan.

Ferdinand van Melle

Gebed

*Als ik somber ben,
Als alle dagen grijs zijn,
En de nachten zwarter zijn dan ooit,
Dan denk ik aan u, God,
Wat uw naam betekent licht
En uw naam betekent troost*

*Als ik mensen zie sterven,
Als ik zelf ooit op weg moet
Dan denk ik aan licht,
Aan troost
En aan hoop.
Aan genezing en liefde,
Aan vrede en licht.
Dan denk ik aan leven, dat troost moge geven.*

Voorbeden

*Heer, Gij zijt voorbijgegaan
Ondenikbaar is uw dood*

*O Heer, er zijn zoveel soorten van verdriet
Wij hoeven u die niet te benoemen
Juist nu op Allerzielen
Maar mensen voelen zoveel pijn,
zijn afgesneden, eenzaam, verlaten,
Denken wij aan alle vrouwen over de wereld,
die uitgebuit worden en vernederd,*

*O Heer laat mij er naar streven niet dat ik getroost word,
Maar dat ik troost breng,
Niet dat ik begrepen word, maar dat ik de ander versta,
Niet dat ik geliefd word, maar dat ik liefheb.*

*Heer, laat uw licht over ons schijnen
En geef ons kracht om weer de weg
te kunnen vinden in dit leven.
Wij denken aan alle mensen die heiligend zijn geweest voor anderen*

*Wij denken nu speciaal aan onze dierbaren, die
wij in het afgelopen jaar en eerder hebben verloren.
Heer, neem hen op in uw licht,*

*God, die het heil verlangt van alle mensen
En niet wil dat iemand verloren gaat,
Verhoor ons gebed en beantwoord al onze beden,
Zodat levenden en doden vrede en troost mogen ondervinden.*

*Dag en nacht Heer, waakt Gij als een herder over mij.
Dag en nacht Heer, veilig kan ik met U zijn.*